

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2021/2101

(2021. gada 24. novembris),

ar ko Direktīvu 2013/34/ES groza attiecībā uz ienākuma nodokļa informācijas atklāšanu, ko veic konkrēti uzņēmumi un filiales

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 50. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Pārredzamība ir būtiska, lai nodrošinātu raitu iekšējā tirgus darbību. Komisijas 2015. gada 27. oktobra paziņojumos "Komisijas darba programma 2016. gadam – Nav īstais brīdis, lai rīkotos kā ierasts" un 2014. gada 16. decembra "Komisijas 2015. gada darba programma – Jauns sākums" par prioritāti tika noteikta nepieciešamība reaģēt uz Savienības iedzīvotāju aicinājumu pēc taisnīguma un pārredzamības un nepieciešamība Savienībai kalpot par globālu parauga modeli. Ir būtiski, lai, mēģinājumos panākt lielāku pārredzamību, tiktu ņemts vērā konkurentu savstarpīgums.
- (2) 2019. gada 26. marta rezolūcijā ⁽³⁾ Eiropas Parlaments uzsvēra, ka ir vajadzīga vērienīga publiska pārskatu sniegšana par katru valsti, lai palielinātu korporatīvo pārredzamību un uzlabotu publisko kontroli. Paralēli darbam, ko Padome veic, lai cīnītos pret uzņēmumu ienākuma nodokļa apiešanu, ir jāuzlabo publiskā kontrole pār tādu starptautisko uzņēmumu ienākuma nodokļiem, kas darbojas Savienībā, lai vēl vairāk sekmētu korporatīvo pārredzamību un atbildību, tādējādi veicinot mūsu sabiedrības labklājību. Šāda kontrole ir nepieciešama arī tādēļ, lai sekmētu publiskās debates, jo īpaši attiecībā uz tādu starptautisko uzņēmumu ienākuma nodokļu saistību izpildi, kas darbojas Savienībā, un ienākuma nodokļu saistību izpildes ietekmi uz reālo ekonomiku. Kopīgu noteikumu noteikšana attiecībā uz uzņēmumu ienākuma nodokļa pārredzamību kalpos arī vispārējām ekonomiskajām

⁽¹⁾ OV C 487, 28.12.2016., 62. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 27. marta nostāja (OV C 108, 26.3.2021., 623. lpp.) un Padomes 2021. gada 28. septembra nostāja pirmajā lasījumā (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2021. gada 11. novembra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

⁽³⁾ OV C 108, 26.3.2021., 8. lpp.

interesēm, visā Savienībā nodrošinot līdzvērtīgus aizsardzības pasākumus investoru, kreditoru un citu trešo personu aizsardzībai kopumā un tādējādi sekmējot Savienības iedzīvotāju uzticēšanās atgūšanu valstu nodokļu sistēmu taisnīgumam. Šādu publisku kontroli var panākt, izmantojot ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju, neatkarīgi no tā, kur starptautiskas grupas galvenais mātesuzņēmums ir iedibināts.

- (3) Publisku pārskatu sniegšana par katru valsti ir efektīvs un piemērots līdzeklis, kā uzlabot pārredzamību attiecībā uz starptautisko uzņēmumu darbību un dot sabiedrībai iespēju novērtēt minētās darbības ietekmi uz reālo ekonomiku. Tā arī uzlabo akcionāru spēju pienācīgi novērtēt riskus, kurus ir uzņēmušies uzņēmumi, veicina tādu ieguldījumu stratēģiju izstrādi, kuru pamatā ir precīza informācija, un uzlabo lēmumu pieņēmēju spēju novērtēt dalībvalstu tiesību aktu efektivitāti un ietekmi. Publiskā kontrole ir jāsteno, nekaitējot ieguldījumu klimatam Savienībā vai Savienības uzņēmumu konkurētspējai, tostarp mazo un vidējo uzņēmumu konkurētspējai, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/34/ES⁽⁴⁾.
- (4) Publisku pārskatu sniegšana par katru valsti varētu labvēlīgi ietekmēt arī darbinieku tiesības uz informāciju un uzklauzīšanu, kas ir paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/14/EK⁽⁵⁾, un, uzlabojot zināšanas par uzņēmumu darbību, tā varētu labvēlīgi ietekmēt uzņēmumos veiktā dialoga kvalitāti.
- (5) Ņemot vērā Eiropas Padomes 2013. gada 22. maija secinājumus, Direktīvā 2013/34/ES tika ieviesta pārskatīšanas klauzula. Minētā pārskatīšanas klauzula noteica Komisijai pienākumu apsvērt iespēju vēl papildus sektoros ieviest pienākumu lielajiem uzņēmumiem katru gadu sagatavot pārskatu par katru valsti, ņemot vērā norises Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijā (ESAO) un saistītu Eiropas iniciatīvu rezultātus.
- (6) Savienībā jau ir ieviesta publisku pārskatu sniegšana par katru valsti attiecībā uz banku nozari saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/36/ES⁽⁶⁾, kā arī attiecībā uz ieguves un mežizstrādes nozari saskaņā ar Direktīvu 2013/34/ES.
- (7) Ieviešot publisku pārskatu sniegšanu par katru valsti ar šo direktīvu, Savienība kļūst par globālu līderi finanšu un korporatīvās pārredzamības veicināšanā.
- (8) Lielāka pārredzamība finanšu informācijas atklāšanā būs izdevīga visām pusēm, jo pilsoniskā sabiedrība tiks iesaistīta vairāk, darbinieki tiks informēti labāk un investori mazāk baidīsies riskēt. Turklāt uzņēmumi gūs labumu no attiecību uzlabošanās ar ieinteresētajām personām, kas nodrošinās lielāku stabilitāti, kā arī vieglāku piekļuvi finansējumam precīzāka riska profila un labākas reputācijas dēļ.
- (9) Savā 2011. gada 25. oktobra paziņojumā "Atjaunota ES stratēģija 2011.–2014. gadam attiecībā uz korporatīvo sociālo atbildību" Komisija definēja korporatīvo sociālo atbildību kā uzņēmumu atbildību par savu ietekmi uz sabiedrību. Korporatīvā sociālā atbildība ir jāpārvalda pašiem uzņēmumiem. Publiskās iestādes var sniegt atbalstu, īstenojot pārdomātu brīvprātīgo pasākumu kopumu un nepieciešamības gadījumā piemērojot arī papildu regulējumu. Uzņēmumi var neaprobežoties tikai ar atbilstību tiesību aktiem un kļūt sociāli atbildīgi, savā darbības stratēģijā un darbībā iekļaujot papildu sociālus, vides, ētiskus, patērētāju vai cilvēktiesību apsvērumus.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/14/EK (2002. gada 11. marts), ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklauzīšanai Eiropas Kopienā (OV L 80, 23.3.2002., 29. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

- (10) Sabiedrībai vajadzētu būt iespējai sekot līdzi visām uzņēmumu grupas darbībām, ja grupai ir konkrēti Savienībā iedibināti vienību veidi. Attiecībā uz grupām, kuras veic darbības Savienībā, tikai izmantojot meitasuzņēmumus vai filiāles, attiecīgajiem meitasuzņēmumiem un filiālēm būtu jāpublicē un jādara pieejams galvenā mātesuzņēmuma ziņojums. Ja prasītā informācija vai ziņojums nav pieejams vai ja galvenais mātesuzņēmums nesniedz meitasuzņēmumiem un filiālēm visu prasīto informāciju, meitasuzņēmumiem un filiālēm būtu jāsaprot, jāpublicē un jādara pieejams ziņojums par ienākuma nodokļa informāciju, kurā ietverta visa to rīcībā esošā, iegūtā vai saņemtā informācija, un paziņojums, kurā norādīts, ka to galvenais mātesuzņēmums nav darījis pieejamu vajadzīgo informāciju. Taču, lai nodrošinātu proporcionalitāti un efektivitāti, pienākumam publicēt un darīt pieejamu ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju vajadzētu attiekties tikai uz vidēji lieliem un lieliem meitasuzņēmumiem, kas ir iedibināti Savienībā, un uz salīdzināma lieluma filiālēm, kas atvērtas Savienībā. Tāpēc Direktīvas 2013/34/ES darbības joma attiecīgi būtu jāpaplašina, attiecinot to arī uz filiālēm, kuras dalībvalstī atvēris uzņēmums, kas iedibināts ārpus Savienības, un kuru juridiskā forma ir salīdzināma ar Direktīvas 2013/34/ES I pielikumā uzskaitīto uzņēmumu veidiem. Uz filiālēm, kas ir slēgtas, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2017/1132 (7) 37. panta k) punktā, vairs nebūtu jāattiecinā šajā direktīvā noteiktie ziņošanas pienākumi.
- (11) Starptautiskajām grupām un attiecīgā gadījumā arī konkrētiem atsevišķiem uzņēmumiem būtu jāsniedz sabiedrībai ziņojums par ienākuma nodokļa informāciju, ja – atkarībā no grupas konsolidētajiem ieņēmumiem vai atsevišķā uzņēmuma ieņēmumiem – divus finanšu gadus pēc kārtas ieņēmumu apmēra ziņā tie pārsniedz noteiktu lielumu. Atbilstīgi šāds pienākums būtu jābeidz piemērot, ja divus finanšu gadus pēc kārtas minētie ieņēmumi vairs nepārsniedz attiecīgo apmēru. Šādos gadījumos uz starptautisku grupu vai atsevišķu uzņēmumu joprojām būtu jāattiecinā pienākums ziņot par pirmo finanšu gadu, kas seko pēc pēdējā finanšu gada, kad tā ieņēmumi pārsniedza attiecīgo apmēru. Uz šādu starptautisku grupu vai atsevišķu uzņēmumu būtu atkal jāattiecinā ziņošanas pienākums, ja tā ieņēmumi atkal divus finanšu gadus pēc kārtas pārsniedz attiecīgo apmēru. Tā kā finanšu pārskatu sagatavošanas sistēmas, saskaņā ar kurām var sagatavot finanšu pārskatus, ir dažādas, tad, nosakot piemērošanas jomu, uzņēmumiem, kurus reglamentē dalībvalsts tiesību akti, termins “ieņēmumi” būtu jāsaprot tajā pašā nozīmē kā “neto apgrozījums” un tas būtu jāsaprot saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts valsts finanšu pārskatu sagatavošanas sistēmu. Padomes Direktīvas 86/635/EEK (8) 43. panta 2. punkta c) apakšpunktā un Padomes Direktīvas 91/674/EEK (9) 66. panta 2. punktā ir iekļautas definīcijas attiecīgi kredītiestādes vai apdrošināšanas uzņēmuma neto apgrozījuma noteikšanai. Citiem uzņēmumiem ieņēmumi būtu jānovērtē saskaņā ar finanšu pārskatu sagatavošanas sistēmu, pamatojoties uz kuru to finanšu pārskati ir sagatavoti. Tomēr, ziņojuma par ienākuma nodokļa informāciju saturā būtu jāpiemēro atšķirīga ieņēmumu definīcija.
- (12) Lai novērstu banku sektora ziņojumu sniegšanu dubultā, galvenie mātesuzņēmumi un atsevišķie uzņēmumi, uz kuriem attiecas Direktīva 2013/36/ES un kuri savā ziņojumā, kas sagatavots saskaņā ar minētās direktīvas 89. pantu, iekļauj visas savas darbības un attiecīgā gadījumā arī visas savu radniecīgo uzņēmumu darbības, kas iekļautas to konsolidētajos finanšu pārskatos, tostarp darbības, uz kurām neattiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 (10) Trešās daļas I sadaļas 2. nodaļas noteikumi, būtu jāatbrīvo no pienākuma izpildīt ziņošanas prasības, kas izklāstītas šajā direktīvā.

(7) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1132 (2017. gada 14. jūnijs) attiecībā uz sabiedrību tiesību dažiem aspektiem (OV L 169, 30.6.2017., 46. lpp.).

(8) Padomes Direktīva 86/635/EEK (1986. gada 8. decembris) par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem (OV L 372, 31.12.1986., 1. lpp.).

(9) Padomes Direktīva 91/674/EEK (1991. gada 19. decembris) par apdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem (OV L 374, 31.12.1991., 7. lpp.).

(10) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

- (13) Ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju, saistībā ar attiecīgo finanšu gadu vajadzības gadījumā būtu jāiekļauj saraksts ar visiem meitasuzņēmumiem, kuri ir iedibināti Savienībā vai nodokļu jurisdikcijās, kas iekļautas I un attiecīgā gadījumā II pielikumā attiecīgajā Padomes secinājumu redakcijā par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas. Lai izvairītos no tā, ka tiek radīts administratīvais slogs, galvenajam mātesuzņēmumam būtu jāspēj paļauties uz sarakstu ar meitasuzņēmumiem, kas iekļauti galvenā mātesuzņēmuma konsolidētajos finanšu pārskatos. Ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju būtu jāsniedz informācija arī par visām darbībām, ko veic visi radniecīgie uzņēmumi grupā, kas konsolidēta galvenā mātesuzņēmuma finanšu pārskatos, vai – atkarībā no apstākļiem – informācija par visām atsevišķa uzņēmuma darbībām. Informācijā būtu jāietver vienīgi tie dati, kas ir vajadzīgi, lai būtu iespējams veikt efektīvu publisku kontroli, ar mērķi nodrošināt to, ka informācijas atklāšana nerada nesamērīgus riskus attiecīgajiem uzņēmumiem vai nenostāda tos nelabvēlīgākā situācijā attiecībā uz konkurētspēju vai nepareizu interpretāciju. Ziņojums par ienākuma nodokļa informāciju būtu jā dara pieejams ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc bilances datuma. Ziņojumam par ienākuma nodokļa informāciju nebūtu jāpiemēro nekādi īsaķi termiņi finanšu pārskatu publicēšanai. Ar šo direktīvu ieviestie noteikumi neietekmē Direktīvas 2013/34/ES noteikumus par gada finanšu pārskatiem un konsolidētajiem finanšu pārskatiem.
- (14) Lai izvairītos no tā, ka tiek radīts administratīvais slogs, sagatavojot ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju saskaņā ar šo direktīvu, uzņēmumiem vajadzētu būt tiesīgiem atspoguļot informāciju, pamatojoties uz ziņošanas norādēm, kas noteiktas Padomes Direktīvas 2011/16/ES ⁽¹⁾ III pielikuma III iedaļas B un C daļā. Ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju būtu jānorāda, kura pārskatu sagatavošanas sistēma tika izmantota. Ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju papildus varētu iekļaut vispārīgus skaidrojumus, ja ir vērojamas būtiskas atšķirības grupas līmenī starp uzkrāto nodokļu summām un samaksāto nodokļu summām, ņemot vērā atbilstošās summas par iepriekšējiem finanšu gadiem.
- (15) Ir svarīgi nodrošināt datu salīdzināmību. Šajā nolūkā būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai noteikt kopēju veidni un elektroniskus, mašīnlasāmus ziņošanas formātus ziņojuma par ienākuma nodokļa informāciju atspoguļošanai saskaņā ar šo direktīvu. Nosakot šo veidni un ziņošanas formātus, Komisijai būtu jāņem vērā panākumi, kas gūti uzņēmumu publicētās informācijas digitalizācijas un pieejamības jomā, jo īpaši attiecībā uz Eiropas vienotā piekļuves punkta izveidi, kā ierosināts tās 2020. gada 24. septembra paziņojumā “Kapitāla tirgu savienība cilvēku un uzņēmumu labā – jauns rīcības plāns”. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (16) Lai nodrošinātu pietiekamu detalizācijas pakāpi, kas ļautu iedzīvotājiem labāk novērtēt starptautisku uzņēmumu ieguldījumu sabiedrības labklājības veicināšanā katrā dalībvalstī, informācija būtu jāsniedz sadalījumā pa dalībvalstīm. Turklāt informācija par starptautisku uzņēmumu darbībām būtu jāatspoguļo ļoti detalizēti arī par konkrētām trešo valstu nodokļu jurisdikcijām, kas rada īpašas problēmas. Par visām citām trešās valsts darbībām informācija būtu jāsniedz apkopotā veidā, ja vien uzņēmums nevēlas sniegt sīkāku informāciju.
- (17) Attiecībā uz noteiktām nodokļu jurisdikcijām būtu jānorāda ļoti detalizēta informācija. Ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju vienmēr būtu jāatklāj informācija atsevišķi par katru jurisdikciju, kura iekļauta Padomes secinājumu par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas ⁽³⁾, pielikumos un to turpmākos atjauninājumos, kas divreiz gadā, parasti februārī un oktobrī, tiek īpaši apstiprināti un publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstneša C sērijā*. Minēto Padomes secinājumu I pielikumā ir iekļauts “ES saraksts ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas”, savukārt II pielikumā – “Pašreizējais stāvoklis sadarbībā ar ES attiecībā uz paustajām saistībām, ko uzņēmušas jurisdikcijas, kuras sadarbojas, nolūkā īstenot labas nodokļu

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽³⁾ Skatīt Padomes secinājumus par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, un to pielikumus (OV C 413 I, 12.10.2021., 1. lpp.), un to turpmākos atjauninājumus.

pārvaldības principus". Attiecībā uz I pielikumu apskatāmās jurisdikcijas ir tās, kuras bija uzskaitītas tā finanšu gada 1. martā, par kuru ir jāsagatavo ziņojums par ienākuma nodokļa informāciju. Attiecībā uz II pielikumu – apskatāmās jurisdikcijas ir tās, kuras ir minētas II pielikumā tā finanšu gada 1. martā, par kuru jāsagatavo ziņojums par ienākuma nodokļa informāciju, un iepriekšējā finanšu gada 1. martā.

- (18) Tūlītēja tādu datu publiskošana, kuri iekļaujami ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju, atsevišķos gadījumos varētu nopietni kaitēt uzņēmuma komerciālajam stāvoklim. Tādēļ dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atļaut uzņēmumiem atlikt konkrētas informācijas atklāšanu uz ierobežotu vairāku gadu posmu ar noteikumu, ka tie skaidri atklāj informāciju par šādu atlikšanu, sniedz ziņojumā pamatotu paskaidrojumu par tās iemesliem un dokumentē šos pamatā esošos iemeslus. Informācija, ko uzņēmumi neiekļauj, būtu jāatklāj vēlākā ziņojumā. Nekādos apstākļos nebūtu pieļaujams neiekļaut informāciju, kas attiecas uz nodokļu jurisdikcijām, kuras iekļautas I un II pielikumā Padomes secinājumos par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas.
- (19) Lai stiprinātu korporatīvo pārredzamību un atbildību attiecībā uz ieguldītājiem, kreditoriem, citām trešām personām un plašāku sabiedrību un lai nodrošinātu pienācīgu pārvaldību, galvenā mātesuzņēmuma vai tā atsevišķā Savienībā iedibinātā uzņēmuma administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļiem, kura pienākums ir sagatavot, publicēt un darīt pieejamu ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju, vajadzētu būt kolektīvi atbildīgiem par ziņošanas pienākumu izpildes nodrošināšanu saskaņā ar šo direktīvu. Tā kā tādu Savienībā iedibinātu meitasuzņēmumu administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļiem, kurus kontrolē galvenais ārpus Savienības iedibināts mātesuzņēmums, vai personai vai personām, kas ir atbildīgas par informācijas atklāšanas formalitāšu veikšanu par filiāli, varētu būt ierobežotas zināšanas par saturu, kas iekļauts ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju, kuru sagatavojis galvenais mātesuzņēmums, vai varētu būt ierobežota spēja iegūt šādu informāciju vai šādu ziņojumu no galvenā mātesuzņēmuma, minētajiem locekļiem vai minētajām personām vajadzētu būt pienākumam nodrošināt to, lai atbilstoši to rīcībā esošām zināšanām un prasmei tiktu sagatavots un publiskots ziņojums par galvenā mātesuzņēmuma vai atsevišķā uzņēmuma informāciju par ienākuma nodokli tādā veidā, kas ir saskanīgs ar šo direktīvu, vai lai meitasuzņēmums vai filiāle būtu saskaņā ar šo direktīvu sagatavojusi, publicējusi un darījusi pieejamu visu tās rīcībā esošo, iegūto vai saņemto informāciju. Ja informācija vai ziņojums ir nepilnīgs, minēto locekļu vai minēto personu pienākumi būtu jāpaplašina, iekļaujot pienākumu publicēt paziņojumu, kurā norāda, ka galvenais mātesuzņēmums vai atsevišķs uzņēmums nav darījis pieejamu vajadzīgo informāciju.
- (20) Lai nodrošinātu sabiedrības informētību par ziņošanas pienākumu apjomu, kas ar šo direktīvu ieviesti Direktīvā 2013/34/ES, un par to izpildi, dalībvalstīm būtu jāpieprasa, lai obligātie revidenti un revīzijas uzņēmumi norādītu, vai uzņēmumam bija pienākums publicēt ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju, un, ja bija, vai šis ziņojums tika publicēts.
- (21) Dalībvalstu pienākums paredzēt sodus un veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu minēto sodu izpildi saskaņā ar Direktīvu 2013/34/ES, attiecas uz valsts noteikumu pārkapumiem saistībā ar to, kā konkrēti uzņēmumi un filiāles atklāj informāciju par ienākuma nodokli, kas pieņemta saskaņā ar šo direktīvu.
- (22) Šīs direktīvas mērķis ir vairot korporatīvo pārredzamību un uzlabot publisko kontroli par uzņēmumu informāciju par ienākuma nodokli, pielāgojot spēkā esošo tiesisko regulējumu, kas attiecas uz sabiedrībām un uzņēmumiem uzliktajiem pienākumiem attiecībā uz pārskatu publicēšanu, lai Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 50. panta 2. punkta g) apakšpunkta nozīmē aizsargātu dalībnieku un trešo personu intereses. Kā Tiesa nolēma, jo īpaši Lietā C-97/96 *Verband deutscher Daihatsu-Händler* (¹⁴), LESD 50. panta 2. punkta g) apakšpunkts attiecas uz vajadzību aizsargāt "trešo personu" intereses kopumā, nenošķirot vai neizslēdzot kādu kategoriju, uz ko attiecas minētā termina darbības joma. Tādējādi termins "trešās personas" neaprobežojas tikai ar ieguldītājiem un kreditoriem un attiecas uz citām ieinteresētām trešām personām, tostarp konkurentiem un plašu sabiedrību. Turklāt

(¹⁴) Tiesas 1997. gada 4. decembra spriedums lietā *Verband deutscher Daihatsu-Händler*, C-97/96, ECLI:EU:C:1997:581.

mērķi panākt brīvību veikt uzņēmējdarbību, kas vispārīgi ir piešķirta iestādēm ar LESD 50. panta 1. punktu, nevar ierobežot ar LESD 50. panta 2. punkta noteikumiem. Ņemot vērā to, ka šī direktīva attiecas tikai uz pienākumiem publicēt ziņojumus par ienākuma nodokļa informāciju, un neattiecas uz nodokļu saskaņošanu, LESD 50. panta 1. punkts ir atbilstošs juridiskais pamats.

- (23) Lai nodrošinātu pilnīgu iekšējā tirgus darbību un vienlīdzīgus konkurences apstākļus starp Savienības un starptautiskiem trešo valstu uzņēmumiem, Komisijai būtu jāturpina pētīt iespējas, kā uzlabot taisnīgumu un nodokļu pārredzamību. Jo īpaši, Komisijai pārskatīšanas klauzulas ietvaros būtu jāpārbauda, vai –cita starpā – pilnīga sadalīšana uzlabotu šīs direktīvas efektivitāti.
- (24) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tā iedarbības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (25) Šī direktīva, nekaitējot Savienības konkurētspējai, ir atbilde uz ieinteresēto personu paustajām bažām par vajadzību novērst iekšējā tirgus darbības traucējumus. Tai nevajadzētu radīt nevajadzīgu administratīvo slogu uzņēmumiem. Kopumā saskaņā ar šo direktīvu sniedzamās informācijas apmērs ir samērīgs ar izvirzītajiem mērķiem, proti, uzlabot korporatīvo pārredzamību un publisko kontroli. Tādējādi šajā direktīvā ir respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (26) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (27) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 2013/34/ES,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2013/34/ES

Direktīvu 2013/34/ES groza šādi:

- 1) direktīvas 1. pantā iekļauj šādu punktu:

“1.a Koordinācijas pasākumus, kas paredzēti 48.a līdz 48.e pantā un 51. pantā, piemēro arī tiem dalībvalstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas attiecas uz filiālēm, kuras dalībvalstī atvēris uzņēmums, kuru nereglamentē dalībvalsts tiesību akti, bet kura juridiskā forma ir salīdzināma ar I pielikumā uzskaitītajiem uzņēmumu veidiem. Šīs direktīvas 2. pantu attiecībā uz šīm filiālēm piemēro tiktāl, ciktāl 48.a līdz 48.e pants un 51. pants ir piemērojams šādām filiālēm.”;

2) pēc 48. panta iekļauj šādu nodaļu:

“10.a NODAĻA

ZIŅOJUMS PAR IENĀKUMA NODOKĻA INFORMĀCIJU

48.a pants

Definīcijas saistībā ar ziņojuma sniegšanu par ienākuma nodokļa informāciju

1. Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “galvenais mātesuzņēmums” ir uzņēmums, kas sagatavo lielākās uzņēmumu vienības konsolidētos finanšu pārskatus;
- 2) “konsolidētie finanšu pārskati” ir finanšu pārskati, kurus sagatavo grupas mātesuzņēmums un kuros aktīvi, saistības, pašu kapitāls, ienākumi un izdevumi tiek parādīti kā vienotas ekonomiskās vienības aktīvi, saistības, pašu kapitāls, ienākumi un izdevumi;
- 3) “nodokļu jurisdikcija” ir valsts vai nevalstiska jurisdikcija, kurai ir fiskāla autonomija attiecībā uz uzņēmumu ienākuma nodokli;
- 4) “atsevišķs uzņēmums” ir uzņēmums, kas nav iekļauts kādā grupā, kā tā definēta 2. panta 11. punktā.

2. Šīs direktīvas 48.b panta nolūkos jēdzienam “ieņēmumi” ir tāda pati nozīme kā:

- a) “neto apgrozījums” uzņēmumiem, kurus reglamentē dalībvalsts tiesību akti un kuri nepiemēro starptautiskos grāmatvedības standartus, kas pieņemti, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1606/2002; vai
- b) “ieņēmumi”, kā tie definēti finanšu pārskatu sagatavošanas sistēmā vai tās nozīmē, pamatojoties uz kuru tiek sagatavoti finanšu pārskati, – pārējiem uzņēmumiem.

48.b pants

Uzņēmumi un filiāles, kam pieprasa sniegt ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju

1. Dalībvalstis pieprasa galvenajiem mātesuzņēmumiem, kurus reglamentē to valsts tiesību akti un kuru kopējie konsolidētie ieņēmumi katrā no diviem pēdējiem secīgiem finanšu gadiem bilances datumā pārsniedza 750 000 000 EUR, kā atspoguļots to konsolidētajos finanšu pārskatos, sagatavot, publicēt un darīt pieejamu ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju attiecībā uz pēdējo no minētajiem diviem secīgiem finanšu gadiem.

Dalībvalstis paredz, ka uz galveno mātesuzņēmumu vairs neattiecas pirmajā daļā noteiktie ziņošanas pienākumi, ja tā kopējie konsolidētie ieņēmumi katrā no diviem pēdējiem secīgiem finanšu gadiem bilances datumā nepārsniedz 750 000 000 EUR, kā atspoguļots tā konsolidētajos finanšu pārskatos.

Dalībvalstis pieprasa atsevišķiem uzņēmumiem, kurus reglamentē to valsts tiesību akti un kuru kopējie ieņēmumi katrā no diviem pēdējiem secīgiem finanšu gadiem bilances datumā pārsniedza 750 000 000 EUR, kā atspoguļots to gada finanšu pārskatos, sagatavot, publicēt un darīt pieejamu ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju attiecībā uz pēdējo no minētajiem diviem secīgiem finanšu gadiem.

Dalībvalstis paredz, ka uz atsevišķo uzņēmumu vairs neattiecas trešajā daļā noteiktie ziņošanas pienākumi, ja tā kopējie ieņēmumi katrā no diviem pēdējiem secīgiem finanšu gadiem bilances datumā nepārsniedz 750 000 000 EUR, kā atspoguļots finanšu pārskatos.

2. Dalībvalstis paredz, ka 1. punktā izklāstītos noteikumus nepiemēro atsevišķiem uzņēmumiem vai galvenajiem mātesuzņēmumiem un to radniecīgajiem uzņēmumiem, ja šādi uzņēmumi, tostarp to filiāles, ir iedibināti vai to konkrētās darbības vietas vai pastāvīgā darbības vieta ir vienas dalībvalsts teritorijā un nevienā citā nodokļu jurisdikcijā.

3. Dalībvalstis paredz, ka noteikumus, kas izklāstīti šā panta 1. punktā, nepiemēro atsevišķiem uzņēmumiem un galvenajiem mātesuzņēmumiem, ja šādi uzņēmumi vai to radniecīgie uzņēmumi publisko ziņojumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES (*) 89. pantu, kurā iekļauj informāciju par visām savām darbībām un galvenā mātesuzņēmuma gadījumā – par visām darbībām, ko veic visi radniecīgie uzņēmumi, kas iekļauti konsolidētajos finanšu pārskatos.

4. Dalībvalstis pieprasa vidējiem un lieliem meitasuzņēmumiem, kas minēti 3. panta 3. un 4. punktā un ko reglamentē to valsts tiesību akti un kontrolē galvenais mātesuzņēmums, kuru nereglamentē dalībvalsts tiesību akti un kura kopējie konsolidētie ieņēmumi katrā no diviem pēdējiem secīgiem finanšu gadiem bilances datumā pārsniedza 750 000 000 EUR, kā atspoguļots tā konsolidētajos finanšu pārskatos, publicēt un darīt pieejamu minētā galvenā mātesuzņēmuma ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju attiecībā uz pēdējo no minētajiem diviem secīgiem finanšu gadiem.

Ja minētā informācija vai ziņojums nav pieejams, meitasuzņēmums pieprasa, lai tā galvenais mātesuzņēmums sniedz tam visu informāciju, kas vajadzīga, lai tas varētu izpildīt savus pienākumus saskaņā ar pirmo daļu. Ja galvenais mātesuzņēmums nesniedz visu prasīto informāciju, meitasuzņēmums sagatavo, publicē un dara pieejamu ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju, kurā ietverta visa tā rīcībā esošā, iegūtā vai saņemtā informācija, un paziņojumu, kurā norādīts, ka tā galvenais mātesuzņēmums nav darījis pieejamu vajadzīgo informāciju.

Dalībvalstis paredz, ka uz vidējiem un lielajiem meitasuzņēmumiem vairs neattiecas šajā punktā noteiktie ziņošanas pienākumi, ja galvenā mātesuzņēmuma kopējie konsolidētie ieņēmumi katrā no diviem pēdējiem secīgiem finanšu gadiem bilances datumā nepārsniedz 750 000 000 EUR, kā atspoguļots tā konsolidētajos finanšu pārskatos.

5. Dalībvalstis pieprasa filiālēm, ko to teritorijā ir atvēruši uzņēmumi, kurus nereglamentē dalībvalsts tiesību akti, publicēt un darīt pieejamu galvenā mātesuzņēmuma vai sestās daļas a) apakšpunktā minētā atsevišķā uzņēmuma ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju attiecībā uz pēdējo no diviem pēdējiem secīgiem finanšu gadiem.

Ja minētā informācija vai ziņojums nav pieejams, šāda persona vai personas, kas norīkotas 48.e panta 2. punktā minēto informācijas atklāšanas formalitāšu veikšanai, pieprasa, lai galvenais mātesuzņēmums vai atsevišķais uzņēmums, kas minēts šā punkta sestās daļas a) apakšpunktā, sniegtu visu informāciju, kas vajadzīga, lai tās varētu izpildīt savus pienākumus.

Ja netiek sniegta visa prasītā informācija, filiāle sagatavo, publicē un dara pieejamu ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju, kurā ietverta visa tās rīcībā esošā, iegūtā vai saņemtā informācija, un paziņojumu, kurā norādīts, ka galvenais mātesuzņēmums vai atsevišķais uzņēmums nav darījis pieejamu vajadzīgo informāciju.

Dalībvalstis paredz, ka šajā punktā noteiktie ziņošanas pienākumi attiecas tikai uz filiālēm, kuru neto apgrozījums katrā no diviem pēdējiem secīgiem finanšu gadiem pēc kārtas pārsniedz neto apgrozījuma robežvērtību, kā transponēts, ievērojot 3. panta 2. punktu.

Dalībvalstis paredz, ka filiālei, uz kuru attiecas šajā punktā noteiktie ziņošanas pienākumi, minētie pienākumi vairs nav saistoši, ja tās neto apgrozījums katrā no diviem pēdējiem secīgiem finanšu gadiem nepārsniedz robežvērtību, kā transponēts, ievērojot 3. panta 2. punktu.

Dalībvalstis paredz, ka šajā punktā izklāstītos noteikumus piemēro filiālei tikai tad, ja ir ievēroti šādi kritēriji:

- a) uzņēmums, kas atvēris filiāli, ir vai nu tādas grupas radniecīgs uzņēmums, kura galveno mātesuzņēmumu nereglamentē dalībvalsts tiesību akti un kura kopējie konsolidētie ieņēmumi katrā no diviem pēdējiem secīgiem finanšu gadiem bilances datumā pārsniedza 750 000 000 EUR, kā atspoguļots tā konsolidētajos finanšu pārskatos, vai atsevišķs uzņēmums, kura kopējie ieņēmumi katrā no diviem pēdējiem secīgiem finanšu gadiem bilances datumā pārsniedza 750 000 000 EUR, kā atspoguļots tā finanšu pārskatos; un
- b) galvenajam mātesuzņēmumam, kas minēts šīs daļas a) apakšpunktā, nav vidēja vai liela meitasuzņēmuma, kā minēts 4. punktā.

Dalībvalstis paredz, ka uz filiāli vairs neattiecinā šajā punktā noteiktos ziņošanas pienākumus, ja a) apakšpunktā minētais kritērijs vairs netiek izpildīts divus pēdējos secīgos finanšu gadus.

6. Dalībvalstis nepiemēro noteikumus, kas izklāstīti šā panta 4. un 5. punktā, ja galvenais mātesuzņēmums vai atsevišķs uzņēmums, kuru vairs nereglamentē dalībvalsts tiesību akti, ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju ir sagatavojis veidā, kas atbilst 48.c pantam, un šis ziņojums atbilst šādiem kritērijiem:

- a) tas bez maksas ir publiski pieejams mašīnlasāmā, elektroniskā ziņošanas formātā:
 - i) minētā galvenā mātesuzņēmuma tīmekļa vietnē vai minētā atsevišķā uzņēmuma tīmekļa vietnē;
 - ii) vismaz vienā no Savienības oficiālajām valodām;
 - iii) ne vēlāk 12 mēnešus pēc tā finanšu gada bilances datuma, par kuru ir sagatavots ziņojums; un
- b) tajā ir norādīts tā viena vienīgā meitasuzņēmuma nosaukums un juridiskā adrese vai tās vienas vienīgās filiāles nosaukums un juridiskā adrese, ko reglamentē tās dalībvalsts tiesību akti, kura ir publicējusi ziņojumu saskaņā ar 48.d panta 1. punktu.

7. Dalībvalstis pieprasa meitasuzņēmumiem vai filiālēm, uz kurām neattiecas šā panta 4. un 5. punkta noteikumi, publicēt un darīt pieejamu ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju, ja šādi meitasuzņēmumi vai filiāles ir izveidoti ar vienīgo mērķi izvairīties no šajā nodaļā noteiktajiem ziņošanas pienākumiem.

48.c pants

Ziņojuma par ienākuma nodokļa informāciju saturs

1. Saskaņā ar 48.b pantu prasītajā ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju ietver informāciju, kas attiecas uz visām atsevišķā uzņēmuma vai galvenā mātesuzņēmuma darbībām, tostarp to visu radniecīgo uzņēmumu darbībām, kas ir konsolidēti finanšu pārskatos par attiecīgo finanšu gadu.

2. Šā panta 1. punktā minētajā informācijā iekļauj:

- a) galvenā mātesuzņēmuma vai atsevišķā uzņēmuma nosaukums, attiecīgais finanšu gads, ziņojuma sagatavošanā izmantotā valūta un attiecīgā gadījumā saraksts ar visiem tā meitasuzņēmumiem, kuri konsolidēti galvenā mātesuzņēmuma finanšu pārskatos par attiecīgo finanšu gadu un kuri ir iedibināti Savienībā vai nodokļu jurisdikcijās, kas iekļautas I un II pielikumā Padomes secinājumos par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas;
- b) īss to darbību veida apraksts;
- c) darbinieku skaits, kas ir izteikts pilnslodzes ekvivalentos;

- d) ieņēmumi, kas aprēķināmi kā:
- i) neto apgrozījuma summa, citi saimnieciskās darbības ienākumi, ienākumi no līdzdalības daļām, izņemot no radniecīgajiem uzņēmumiem saņemtās dividendes, ienākumi no citiem ieguldījumiem un aizdevumiem, kas ir daļa no pamatlīdzekļiem, pārējie procentu ieņēmumi un tamlīdzīgi ienākumi, kā uzskaitīts šīs direktīvas V un VI pielikumā; vai
 - ii) ienākumi, kā definēts finanšu pārskatu sagatavošanas sistēmā, pamatojoties uz kuru tiek sagatavoti finanšu pārskati, izņemot vērtības korekcijas un no radniecīgajiem uzņēmumiem saņemtās dividendes;
- e) peļņas vai zaudējumu summa pirms ienākuma nodokļa;
- f) attiecīgajā finanšu gadā uzkrātā ienākuma nodokļa summa, kas aprēķināma kā kārtējie nodokļa izdevumi par ar nodokli apliekamo peļņu vai zaudējumiem, kurus attiecīgajā finanšu gadā atzinuši uzņēmumi un filiāles attiecīgajā nodokļu jurisdikcijā;
- g) ienākuma nodokļa summa, kas samaksāta pēc naudas plūsmas principa un kas aprēķināma kā ienākuma nodokļa summa, kuru attiecīgajā finanšu gadā samaksājuši uzņēmumi un filiāles attiecīgajā nodokļu jurisdikcijā; un
- h) uzkrātās peļņas summa attiecīgā finanšu gada beigās.

Piemērojot d) apakšpunktu, ieņēmumi ietver darījumus ar saistītām personām.

Piemērojot f) apakšpunktu, kārtējie nodokļa izdevumi attiecas tikai uz uzņēmuma darbībām attiecīgajā finanšu gadā un neietver atliktos nodokļus vai uzkrājumus neskaidrām nodokļu saistībām.

Piemērojot g) apakšpunktu, samaksātie nodokļi ietver nodokļu ieturējumus, ko samaksājuši citi uzņēmumi attiecībā uz maksājumiem uzņēmumiem un filiālēm grupā.

Piemērojot h) apakšpunktu, uzkrātā peļņa ir iepriekšējo finanšu gadu un attiecīgā finanšu gada peļņas summa, kuras sadale vēl nav izlemta. Attiecībā uz filiālēm uzkrātā peļņa ir uzņēmuma, kas ir atvēris filiāli, uzkrātā peļņa.

3. Dalībvalstis atļauj, ka šā panta 2. punktā uzskaitīto informāciju ziņo pamatojoties uz Padomes Direktīvas 2011/16/ES (***) III pielikuma III iedaļas B un C daļā minētajām pārskatu sniegšanas norādēm.

4. Šā panta 2. un 3. punktā minēto informāciju sniedz, izmantojot kopēju veidni un elektroniskus, mašīnlasāmus ziņošanas formātus. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, nosaka minēto kopējo veidni un minētos elektroniskos ziņošanas formātus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 50. panta 2. punktā.

5. Ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju norāda 2. vai 3. punktā minēto informāciju par katru dalībvalsti atsevišķi. Ja dalībvalstī ietilpst vairākas nodokļu jurisdikcijas, informāciju apvieno dalībvalsts līmenī.

Ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju arī informāciju, kas minēta šā panta 2. vai 3. punktā, norāda atsevišķi par katru nodokļu jurisdikciju, kura tā finanšu gada 1. martā, par kuru ir sagatavo ziņojums, ir uzskaitīta I pielikumā Padomes secinājumos par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, un sniedz šādu informāciju atsevišķi par katru nodokļu jurisdikciju, kura tā finanšu gada 1. martā, par kuru ir jāsagatavo ziņojums, un iepriekšējā finanšu gada 1. martā bija minēta II pielikumā Padomes secinājumos par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas.

Ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju apkopotā veidā norāda arī 2. vai 3. punktā minēto informāciju par citām nodokļu jurisdikcijām.

Informāciju attiecina uz katru attiecīgo nodokļu jurisdikciju, pamatojoties uz iedibinājumu, konkrētas darbījumsdarbības vietas vai pastāvīgas darbījumsdarbības esību, par ko, ņemot vērā grupas vai atsevišķa uzņēmuma darbības, var uzlikt ienākuma nodokli minētajā nodokļu jurisdikcijā.

Ja par vairāku radniecīgu uzņēmumu darbībām var uzlikt ienākuma nodokli vienā nodokļu jurisdikcijā, informācija, kuru attiecina uz minēto nodokļu jurisdikciju, ir informācijas summa par šādām katra radniecīgā uzņēmuma un to filiāļu darbībām minētajā nodokļu jurisdikcijā.

Informāciju par konkrētu darbību vienlaicīgi neattiecinā vairāk kā uz vienu nodokļu jurisdikciju.

6. Dalībvalstis var atļaut, ka vienu vai vairākus konkrētus informācijas elementus, kas citā gadījumā saskaņā ar 2. vai 3. punktu būtu jāatklāj, var uz laiku neiekļaut ziņojumā, ja minēto informācijas elementu atklāšana nopietni kaitētu to uzņēmumu komerciālajam stāvoklim, uz kuriem ziņojums attiecas. Par jebkādu informācijas neiekļaušanu skaidri norāda ziņojumā kopā ar pienācīgi pamatotu paskaidrojumu par neiekļaušanas iemesliem.

Dalībvalstis nodrošina, ka visu saskaņā ar pirmo daļu neiekļauto informāciju publisko vēlākā ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju ne vēlāk kā piecus gadus no tās sākotnējās neiekļaušanas dienas.

Dalībvalstis nodrošina, ka nekad nedrīkst neiekļaut informāciju, kas attiecas uz nodokļu jurisdikcijām, kuras ir iekļautas I un II pielikumā Padomes secinājumos par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, kā minēts šā panta 5. punktā.

7. Ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju – attiecīgā gadījumā grupas līmenī – var iekļaut vispārīgu informāciju, kurā tiek paskaidrotas jebkādas būtiskas atšķirības starp summām, kas atklātas saskaņā ar 2. punkta f) un g) apakšpunktu, vajadzības gadījumā ņemot vērā atbilstošās summas par iepriekšējiem finanšu gadiem.

8. Valūta, kas izmantota ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju, ir valūta, kurā sastādīti galvenā mātesuzņēmuma konsolidētie finanšu pārskati vai atsevišķā uzņēmuma gada finanšu pārskati. Dalībvalstis neprasa, lai šis ziņojums tiktu publicēts valūtā, kas nav valūta, kura izmantota finanšu pārskatos.

Tomēr 48.b panta 4. punkta otrajā daļā minētajā gadījumā ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju izmanto valūtu, kurā meitasuzņēmums publicē savus gada finanšu pārskatus.

9. Dalībvalstis, kuras nav ieviesušas euro, robežvērtību 750 000 000 EUR apmērā var konvertēt savā valsts valūtā. Veicot šo konvertēšanu, minētās dalībvalstis izmanto valūtas maiņas kursu, kas 2021. gada 21. decembrī publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Minētās dalībvalstis robežvērtību var palielināt vai samazināt par ne vairāk kā 5 %, lai iegūtu apaļu summu valsts valūtā.

Robežvērtības, kas minētas 48.b panta 4. un 5. punktā, konvertē līdzvērtīgā visu attiecīgo trešo valstu valūtu summā, izmantojot valūtas maiņas kursu, kas ir spēkā 2021. gada 21. decembrī, un kas noapaļots līdz tuvākajam tūkstotim.

10. Ziņojumā par ienākuma nodokļa informāciju norāda, vai tas ir sagatavots saskaņā ar šā panta 2. vai 3. punktu.

48.d pants

Publicēšana un pieejamība

1. Ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju un šīs direktīvas 48.b pantā minēto pārskatu publicē 12 mēnešu laikā no tā finanšu gada bilances datuma, par kuru ir sagatavots ziņojums, kā to katra dalībvalsts paredzējusi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2017/1132 (***) 14.–28. pantu un attiecīgā gadījumā saskaņā ar Direktīvas (ES) 2017/1132 36. pantu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju un pārskatu, ko uzņēmumi publicē saskaņā ar šā panta 1. punktu, dara pieejamu sabiedrībai vismaz vienā no Savienības oficiālajām valodām, bez maksas un ne vēlāk 12 mēnešus pēc tā finanšu gada bilances datuma, par kuru ir sagatavots ziņojums:

- a) uzņēmuma tīmekļa vietnē, ja piemēro 48.b panta 1. punktu;
- b) meitasuzņēmuma tīmekļa vietnē vai radniecīgā uzņēmuma tīmekļa vietnē, ja piemēro 48.b panta 4. punktu; vai
- c) filiāles tīmekļa vietnē vai tā uzņēmuma tīmekļa vietnē, kas atvērīs filiāli, vai radniecīgā uzņēmuma tīmekļa vietnē, ja piemēro 48.b panta 5. punktu.

3. Dalībvalstis var atbrīvot uzņēmumus no šā panta 2. punktā izklāstīto noteikumu piemērošanas, ja saskaņā ar šā panta 1. punktu publicētais ziņojums par ienākuma nodokļa informāciju vienlaikus tiek darīts publiski pieejams Direktīvas (ES) 2017/1132 16. pantā minētā reģistra tīmekļa vietnē – mašīnlasāmā, elektroniskā ziņošanas formātā un bez maksas jebkurai trešai personai, kas atrodas Savienībā. Uzņēmumu un filiāļu tīmekļa vietnē, kā minēts šā panta 2. punktā, ir informācija par minēto atbrīvojumu un atsauce uz attiecīgā reģistra tīmekļa vietni.

4. Ziņojums, kas minēts 48.b panta 1., 4., 5., 6. un 7. punktā un attiecīgā gadījumā minētā panta 4. un 5. punktā, paliek pieejams attiecīgajā tīmekļa vietnē vismaz piecus gadus pēc kārtas.

48.e pants

Atbildība sagatavot, publicēt un darīt pieejamu ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju

1. Dalībvalstis paredz, ka 48.b panta 1. punktā minēto galveno mātesuzņēmumu vai atsevišķo uzņēmumu administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļiem, kuri darbojas atbilstīgi pilnvarām, kuras tiem piešķirtas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ir kolektīva atbildība nodrošināt, lai ziņojums par ienākuma nodokļa informāciju tiktu sagatavots, publicēts un darīts pieejams saskaņā ar 48.b, 48.c un 48.d pantu.

2. Dalībvalstis paredz, ka šīs direktīvas 48.b panta 4. punktā minēto meitasuzņēmumu administratīvo, vadības un uzraudzības struktūru locekļiem un personai(-ām), kas ir norīkota(-as) veikt Direktīvas (ES) 2017/1132 41. pantā paredzētās atklātības formalitātes attiecībā uz šīs direktīvas 48.b panta 5. punktā minētajām filiālēm, darbojoties atbilstīgi pilnvarām, kas tiem piešķirtas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ir kolektīva atbildība nodrošināt, ka atbilstoši to rīcībā esošām zināšanām un prasmei ziņojums par ienākuma nodokļa informāciju ir sagatavots veidā, kas atbilst attiecīgi 48.b un 48.c pantam vai ir ar to saskaņā, un kas ir publicēts un darīts pieejams saskaņā ar 48.d pantu.

48.f pants

Obligātā revidenta paziņojums

Dalībvalstis prasa, ka gadījumos, kad uzņēmuma finanšu pārskatu revīzija saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem jāveic vienam vai vairākiem obligātajiem revidentiem vai revīzijas uzņēmumiem, revīzijas ziņojumā norāda, vai par finanšu gadu pirms finanšu gada, par kuru tika sagatavoti finanšu pārskati saskaņā ar revīziju, uzņēmumam bija pienākums publicēt ziņojumu par ienākuma nodokļa informāciju atbilstīgi 48.b pantam, un ja tā, vai ziņojums tika publicēts saskaņā ar 48.d pantu.

48.g pants

Sākuma datums ziņošanai par ienākuma nodokļa informāciju

Dalībvalstis nodrošina, ka normatīvos un administratīvos aktus, ar kuriem transponē 48.a–48.f pantu, piemēro vēlākais no dienas, kad sākas pirmais finanšu gads, kurš sākas 2024. gada 22. jūnijā vai pēc tam.

48.h pants

Pārskatīšanas klauzula

Līdz 2027. gada 22. jūnijam Komisija iesniedz ziņojumu par atbilstību 48.a–48.f pantā paredzētajiem ziņošanas pienākumiem un to ietekmi un, ņemot vērā situāciju ESAO līmenī, vajadzību nodrošināt pietiekama līmeņa pārredzamību un vajadzību saglabāt konkurētspējīgu vidi uzņēmumiem un privātiem ieguldījumiem, Komisija pārskata un izvērtē, jo īpaši, vai būtu piemēroti pienākumu ziņot par ienākuma nodokļa informāciju, kas noteikta 48.b pantā, izvērst arī uz lieliem uzņēmumiem un lielām grupām, kā attiecīgi definēts 3. panta 4. un 7. punktā, un, iekļaujot papildus elementus, izvērst ziņojuma par ienākuma nodokļa informāciju saturu, kas noteikts 48.c pantā. Minētajā ziņojumā Komisija arī izvērtē ietekmi, ko uz šīs direktīvas efektivitāti rada nodokļu informācija apkopotā veidā par trešo valstu nodokļu jurisdikcijām, kā paredzēts 48.c panta 5. punktā, un informācijas pagaidu neiekļaušana, kā paredzēts 48.c panta 6. punktā.

Komisija ziņojumu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei, attiecīgā gadījumā pievienojot tiesību akta priekšlikumu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

(**) Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

(***) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1132 (2017. gada 14. jūnijs) attiecībā uz sabiedrību tiesību dažiem aspektiem (OV L 169, 30.6.2017., 46. lpp.).”;

3) direktīvas 49. pantā iekļauj šādu punktu:

“3.a Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, ko katra dalībvalsts izraudzījusies saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu (*).

(*) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.”

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2023. gada 22. jūnijam. Dalībvalstis nekavējoties dara zināmu Komisijai minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2021. gada 24. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
D. M. SASSOLI

Padomes vārdā –
Priekšsēdētājs
A. LOGAR
